

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าชดเชยในการดำเนินการเฝ้าระวัง
การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบการเบิกจ่ายค่าชดเชยในการดำเนินการเฝ้าระวัง
การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
โรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าชดเชย
ในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุมโรคติดต่ออันตราย
หรือโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ
หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุม
โรคติดต่อหรือโรคระบาดในหน่วยงานของรัฐ ในสถานพยาบาลหรือห้องปฏิบัติการหรือสถานที่ที่ได้มีการขึ้นสูตร
ของหน่วยงานของรัฐ หรือ ณ ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

“การเฝ้าระวัง” หมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล
ตลอดจนการรายงาน และการติดตามผลของการแพร่ของโรคอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการที่เป็นระบบ
เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“การสอบสวนโรค” หมายความว่า กระบวนการเพื่อหาสาเหตุ แหล่งที่เกิดและแหล่งแพร่
ของโรค เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“ป้องกันโรค” หมายความว่า การดำเนินการป้องกันโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด
ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้หมายความรวมถึงการกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ
ก่อนการเกิดของโรค เพื่อป้องกันการเกิดหรือการแพร่ของโรค

“ควบคุมโรค” หมายความว่า การดำเนินการควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด
ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้หมายความรวมถึงการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
การวินิจฉัย การขึ้นสูตร การรักษา การทำลายเชื้อ หรือการกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ภายหลังจาก
ที่ได้มีการเกิดของโรคแล้ว

ข้อ ๔ เจ้าหน้าที่ผู้ใดได้ดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด อันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นติดต่อหรือเป็นโรคติดต่ออันตรายตามมาตรา ๖ (๑) หรือโรคระบาดตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นมีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือทายาทของเจ้าหน้าที่ผู้ยื่น ยื่นคำขอรับค่าชดเชยต่อบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีหรือตำแหน่งซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่า ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นสังกัดราชการส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นสังกัดราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ผู้อำนวยการสำนักอนามัยหรือผู้อำนวยการสำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนักซึ่งอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นสังกัดกรุงเทพมหานคร

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นกรุงเทพมหานคร

ให้บุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เสนอเรื่องต่อกรมควบคุมโรคภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความขอเพื่อให้กรมควบคุมโรคพิจารณา กำหนดค่าชดเชย โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรมควบคุมโรคได้รับความขอรับค่าชดเชยตามข้อ ๔ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยให้กรมควบคุมโรคแจ้งผลการพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดค่าชดเชย พร้อมกับแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นทราบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณา กำหนดค่าชดเชยแล้วเสร็จ

การอุทธรณ์ผลการพิจารณาตามวรรคสอง ให้ยื่นต่ออธิบดีกรมควบคุมโรคภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าว

คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมควบคุมโรคให้ถือเป็นที่สุด

วิธีการและแบบคำขอรับค่าชดเชยให้เป็นไปตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าชดเชยในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด” ซึ่งแต่งตั้งโดยบุคคลตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมโรค เจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถหรือมีประสบการณ์ในด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุขด้วยก็ได้ เพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องว่าเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นจะพึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้หรือไม่ และจำนวนเงินค่าชดเชยที่ควรจะได้รับควรเป็นจำนวนเท่าใด และยื่นผลการพิจารณาต่อบุคคลตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) เพื่อเสนอต่อกรมควบคุมโรคต่อไป

ข้อ ๗ ในการพิจารณากำหนดค่าชดเชย ให้คณะกรรมการตามข้อ ๖ คำนึงถึงสภาพความเสียหายที่เจ้าหน้าที่ได้รับ ประโยชน์ที่เจ้าหน้าที่ได้รับ รวมถึงโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย โดยให้พิจารณากำหนดค่าชดเชย ดังนี้

(๑) กรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพอย่างถาวร หรือเจ็บป่วยเรื้อรังที่ต้องได้รับการรักษาตลอดชีวิต และมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำรงชีวิต ให้ได้รับค่าชดเชยตั้งแต่ ๒๔๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีสูญเสียอวัยวะหรือพิการที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ให้ได้รับค่าชดเชยตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๔๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีติดเชื้อหรือกรณีบาดเจ็บจนได้รับอันตรายสาหัส ให้ได้รับค่าชดเชยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) กรณีติดเชื้อหรือกรณีบาดเจ็บและได้รับการรักษาไม่เกินยี่สิบวัน ให้ได้รับค่าชดเชยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายค่าชดเชยให้แก่เจ้าหน้าที่ ให้ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณของกรมควบคุมโรค โดยวิธีเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกัน และสิทธิที่ได้รับเงินอื่นใดนั้นน้อยกว่าสิทธิที่ได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้เฉพาะส่วนที่ขาด

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำสั่งหรือข้อวินิจฉัยของปลัดกระทรวงสาธารณสุขถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข